

Rede van Joseph Bech (25 Maart 1957)

Source: Archives historiques du Conseil de l'Union européenne, Bruxelles, Rue de la Loi 175. Négociations des traités instituant le CEE et la CEEA (1955-1957), CM3. Conférence des ministres des Affaires étrangères et signature des traités de la CEE et de la CEEA, Rome, 25.03.1957, CM3/ NEGO/098.

Copyright: (c) European Union

URL: http://www.cvce.eu/obj/rede_van_joseph_bech_25_maart_1957-nl-2d4c168c-90a9-4132-b931-51fe71f04614.html

Date de dernière mise à jour: 05/11/2015

Redevoering van Z. E. Minister Bech (25 Maart 1957)

Minister van Buitenlandse Zaken van Luxemburg ter gelegenheid van de ondertekening der Verdragen tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.

Mijnheer de Voorzitter,
Geachte Collega's,
Dames en Heren,

De ondertekening der Verdragen tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie vertegenwoordigt op de moeilijke weg naar het verenigd Europa de belangrijkste étappe welke werd afgelegd sinds de oorlog.

Het is vandaag voor de eerste keer in hun geschiedenis dat de volkeren van Europa zich vrijelijk associëren in een zo grootse onderneming voor de verovering van de vooruitgang en van de welvaart door in de plaats van hun naijver en vijandschap op economisch gebied een organisatie te stellen gegrond op het algemeen belang.

De Europese Economische Gemeenschap zal slechts dan leven en tot een succes worden, wanneer zij gedurende haar gehele bestaan trouw blijft aan de geest van Europese solidariteit, waaruit zij geboren is en wanneer de gemeenschappelijke wil van het inwording zijnde Europa sterker is dan de nationale wil.

Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat dit het geval zal zijn.

In deze tijd van supersonische snelheden en van de kernsplijting is de idee tot Europese integratie niet meer het uitsluitend voorrecht van enkele stoutmoedige geesten. De grote massa zelf wil afstand doen van een archaïsche verdeeldheid welke meer en meer dodelijk gevaarlijk blijkt.

Ik meen ook dat het vooral in de samenwerking van elke dag binnen de Gemeenschappelijke Markt, bij de uitvoering van hun nederige materiële taak is, dat onze volkeren het beste hun solidariteit zullen beseffen en doen toenemen en dat zij zullen leren zich te ontdoen van bekrompen nationale gedachten.

Het is duidelijk dat de onderlinge aanpassing van onze nationale economieën niet tot stand kan komen zonder vele particuliere belangen te schaden en zonder nationaal egoïsme te kwetsen. Onze Regeringen en onze Parlementen hebben de plicht deze in het algemeen belang op te offeren. Want, zoals gezegd, is de toestand van Europa niet meer van dien aard dat men deze als een verkoudheid kan behandelen; de toestand vereist een chirurgisch ingrijpen dat niet zonder smart zal zijn.

De redding en de vernieuwing van Europa zijn ten koste daarvan slechts mogelijk.

Maar Rome werd niet in één dag opgebouwd en er zullen lange jaren nodig zijn voordat onze droom van een opgebouwd en verenigd Europa dank zij de arbeid van al haar zonen werkelijkheid wordt.

Het zal de trots zijn van onze generatie de moed te hebben gehad deze taak te ondernemen door de eerste stappen te zetten op de weg van de Europese Economische Eenheid. Laten wij daarvoor dank brengen aan de bouwers van Europa, architecten, gezellen en arbeiders.

Onze weg naar de politieke eenheid van Europa zal vol aarzelingen en vijandige tegenstellingen zijn. Vestigia terrent. Maar wij kunnen niet meer blijven stilstaan op de weg die wij gekozen hebben. De gebeurtenissen zelf dwingen ons vooruit te gaan.

Gelukkig. Want een verenigd Europa zal aan ons oude continent dat zo bedreigd is, zijn productiekracht, zijn grootheid, zijn plaats onder de volkeren teruggeven, zoals hem dat toekomt door zijn verleden en zijn beschaving.

Deze vernieuwing vereist allereerst een gemeenschappelijke mentaliteit gericht op eenzelfde ideaal.

Nergens ter wereld komt dit ideaal voor onze geest en voor onze ogen rijker tot uiting dan in Rome, deze belangrijkste stad voor de antieke en christelijke beschaving.

Geschaard rond de eeuwige waarden, die de substantie uitmaken van hun beschaving, politiek en economisch georganiseerd, zullen de Europese Staten een leven leiden dat hun groots verleden waardig is. Zij kunnen de grootste verwachtingen koesteren.

Dat wij te Rome zijn genodigd om te getuigen van ons geloof in de toekomst van Europa, tot uitdrukking gebracht door de ondertekening van de Verdragen van de Gemeenschappelijke Markt en van Euratom, is voor ons aanleiding de Italiaanse Regering onze innige dank te betuigen.

Gedreven door de ons omringende atmosfeer besluit ik met een parafraze op de waarschuwing van de standvastige en scherpzinnige Cato die niet ophield tweeduizend jaar geleden hier op het capitolijn zijn landgenoten die onverschillig waren voor het hun dreigende gevaar te waarschuwen :

"Ceterum censeo europam esse aedificandam".